

[Vagn Bro.]

færdse forskellige Steder og derfor vil lægge mindre Vægt paa dette, tror jeg, at den jævne Mand, der kommer derude fra, maa have en vis Tilpasningstid.

Jeg ved meget vel, at man her kolliderer med Synspunktet, at det ikke bliver for vanskeligt og generende for den enkelte; men jeg tror dog, at det af mig nævnte vil være af Betydning. Jeg maa ogsaa anføre, at de Lægmand, der sidder i Sø- og Handelsretten, og som vistnok virker med megen Dygtighed, netop ogsaa har den hyppigere Øvelse til Grundlag for deres Afgørelser.

Maa jeg slutte med at gøre en enkelt Bemærkning om et Punkt, som mit Partis ærede Ordfører ikke var saa stærkt inde paa, og hvor han utvivlsomt ogsaa indtager et Standpunkt, som ikke helt vil kunne deles af mig, nemlig i Spørgsmaalet om Sagføreres Adgang til Højesteret. Jeg ønsker at slaa fast, at jeg og de i mit Parti, der er enige med mig, ønsker Ændringer paa dette Punkt, vi er rede til at være med til at forhandle paa Grundlag af Prøvens Omdannelse i den Retning, som den højtærede Minister har foreslaaet. Jeg skal tilføje, at jeg for mit eget Vedkommende godt kunde gaa meget vidt i Henseende til, at den kyndige og dygtige Landsretssagfører fik Lejlighed til at procedere ogsaa for Højesteret.

Men det, som for mig er afgørende, er Højesterets Stilling, det er dette, at vi ikke faar Ændring i den Højesteretsordning, som vi har i Dag, og hvorunder Højesteret ikke alene fremtræder som en Ret, der arbejder relativt hurtigt med Sagerne, men ogsaa afgiver sin Kendelse som Udtryk netop for een Højesteret. Jeg skal ikke her komme ind paa de Bemærkninger, som er fremført mod denne Ordning, det faar vi Lejlighed til i Udvalget. Men for mig er det afgørende, at vi ikke kommer ind paa en Ændring paa dette Punkt med Hensyn til Højesteret, som man jo meget sjældent hører Angreb paa.

Jeg skal nøjes med at sige, at den Udvikling, vi har set i Norge, navnlig paa eet Punkt forekommer mig faretruende, ogsaa — for at bruge det Udtryk igen — set ud fra en demokratisk Udvikling herhjemme. I Norge er der jo sket det, at Appelsommen, som i 1915 var 400 Kr., nu netop for at begrænse Sagernes Antal deroppe, hvor man staar med 280 Højesteretssagførere, er oppe paa 5 000 Kr., medens Forholdet i Danmark i Treaaret 1925—28 har været dette, at Halvdelen af

Højesteretssagerne her har været af en Værdi under de 5 000 Kr.

Vi blev i 1928 enige om en Ordning, som gik ud paa, at den Landsretssagfører, som havde vundet sin Sag ved Landsretten, ogsaa skulde have Lejlighed til at føre den ved Højesteret. Jeg slutter mig varmt til dette. Det er kun ret og rimeligt; hermed vil der nemlig ikke ske dette, at Højesteretssagernes Antal bliver forøget.

Jeg vilde mene, at vi i Øjeblikket — og jeg vil stadig navnlig tro, at det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, naar han faar tænkt sig rigtig om igen, vil kunne det — maa kunne give den Opfattelse vor Tilslutning, at i Virkeligheden er en Ændring i Højesterets Behandlingsmetode og Ordning det, vi mindst trænger til ved en ny Reform. Det er for øvrigt ogsaa min Anskuelse, at hvis vi vilde respektere dette, vilde hele Lovforslaget komme meget lettere i Havn, end hvis vi paa et Punkt, hvor jeg med min bedste Villie ikke kan se, der er synderlig Kritik fremme ude i Befolkningen, skal til at føre lange Debatter, idet dette Spørgsmaal jo maa kræves nøje undersøgt, naar vi ser, at store juridiske Institutioner gaar imod den foreslaaede Ændring.

Dette vil muligvis være medvirkende til, at andre Omraader — der vil forhale Tiden — drages ind i denne Reform, som ikke alene er tiltrængt, men som det ogsaa af en særlig Grund — som den højtærede Minister og dette Tings Medlemmer meget vel kender, Straffelovens Udførelse — kunde være meget rart at faa gennemført saa snart som muligt. Jeg vil derfor henstille, at man holdt sig lidt tilbage paa dette Punkt, hvor Kritikken er ringe, og hvor der intet virkeligt Krav er i Befolkningen.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 19. November, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fremsettelse af Lovforslag.*

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse og Udvildelse af mindre Landbrug samt Tilbedeling af Byggepladser og Havelodder.